

[PRZEKABACIĆ *vb pf*

3 pl m pers praet przekabęcili.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Przewyższyc kogoś, wziąć górę nad kimś; antecellere, praecedere, superare, vincere Cn [kogo w czym]:

Iuż mi wierźcie żeć was w tym Iezuitowie przekabęcili/ mędrzey fię oni wćyli niż wy ŁaszczOkulary H2.

Synonim: prześć.